

ZO VADER, ZO ZOONS

Al jaren ontwerpen Henk Vos en zoon Roderick Vos voor meubelmerk Linteloo. Toen ook Bart Vos – zoon van Henk, broer van ‘Ro’ – werd gevraagd een complete huiskamer te ontwerpen, was dat zelfs reden voor de invoering van een nieuw merk: Verden.

FOTOGRAFIE INGA POWILLEIT TEKST ELSBETH GRIEVINK

V.l.n.r.: Jan te Lintelo, Bart Vos, Roderick Vos en Henk Vos.

JAN TE LINTELO (54) werkte jarenlang bij verschillende meubel-firma's, waaronder Pastoe en Gelderland, toen hij in 1994 voor zichzelf begon. Onder de naam Linteloo voert hij een meubel-collectie met werk van onder anderen Jan des Bouvrie, Henk Vos, Roderick Vos en sinds kort ook Bart Vos.

Toen zijn vader in 1963 plotseling overleed, nam de 23-jarige **HENK VOS** (nu 69) diens meubelmakerij en stoffeerderij over. Deze bouwde hij uit tot succesvolle interieurwinkel. Daarnaast realiseerde hij grote interieurprojecten. In 1996 opende hij samen met zoons Bart en Roderick en diens vrouw Claire meubelwinkel Maupertuus in Groningen, waar later ook zoon Marco zich als logistiek en financieel manager bij voegde. Twee jaar geleden stapte Henk uit het bedrijf, maar ontwerpen doet hij nog steeds.

Het was 1996 toen **BART VOS** (38), nét afgestudeerd aan de Academie voor Beeldende Kunsten in Den Haag, door zijn vader gevraagd werd om het ontwerp van Maupertuus voor zijn rekening te nemen. Inmiddels heeft hij er de gehele creatieve leiding en realiseert hij met zijn bureau interieurprojecten in binnen- en buitenland. In 2008 ontwierp hij voor het eerst een serie meubels, voor het merk Verden, onderdeel van Linteloo.

RODERICK VOS (43) studeerde aan de Design Academy Eindhoven, woonde en werkte vervolgens als ontwerper bij Ingo Maurer in München, bij GK in Tokio en had zes jaar een eigen bedrijf met zijn vrouw Claire op het Indonesische eiland Java. Hij kwam terug om zijn vader en broer te helpen om Maupertuus op te bouwen, maar stapte in 2004 uit het familiebedrijf om zijn eigen weg te gaan als zelfstandig ontwerper. >

Enkele ontwerpen van Henk Vos voor Linteloo, van boven af: tafeltjes Cup of Tea, eetstoeltje DWI, fauteuil Matu, tafel Aras, bank Matu.

Enkele ontwerpen van Bart Vos voor het nieuwe merk naast Linteloo, Verden: fauteuil Quintal, bank Sir Henry en kast Gabbiano no. 16. Fauteuil Quintal is vernoemd naar de binnenplaats in Portugal waar Bart zijn eerste schets maakte.

Niks 'koppelbaar', niks 'systeem', bank Sir Henry is gewoon een bankbank.

Geïnspireerd op een kast van de hand van opa Vos: de Gabbiano no. 16. Een monumentale kast, vernoemd naar de Meeuwerderweg (gabbiano is Italiaans voor 'meeuw') nummer 16, opa's werkplaats.

Ongeveer gelijktijdig komen vader Henk en zoons Bart en Roderick Vos aan bij de showroom van Linteloo in Zeist. Als de drie elkaar zien, sluiten ze elkaar in de armen en wordt er gebroederlijk op ruggen geklopt en op schouders geslagen. Als dan ook Jan te Lintelo zich erin mengt, wordt het helemaal gezellig. Hij en de familie Vos onderhouden dan ook al jaren nauwe banden met elkaar. 'Toen ik nog voor Pastoe en Gelderland werkte, had ik altijd al enorme bewondering voor Henk en zijn winkel, Vos Interieurs,' vertelt Jan. 'We zagen elkaar regelmatig en konden goed met elkaar praten. Er ontstond een vriendschap. Uiteindelijk was het zijn zoon Roderick die het eerst voor mij is gaan ontwerpen. Henk bleef ondertussen mijn belangrijkste sparring partner, en ook hij heeft later ontwerpen gemaakt voor Linteloo. Zijn salontafel Aulia is daarvan de bekendste, ik heb nog nooit een tafel gehad die zo goed verkocht!'

CARTE BLANCHE

Linteloo is in veertien jaar uitgegroeid tot een sterk merk dat bekendstaat om betaalbare, kwalitatief hoogwaardige producten die de tand des tijds goed doorstaan. Daarnaast presenteerde Jan te Lintelo dit voorjaar een nieuw merk, met de naam Verden, 'de wereld' in het Deens. En wie vroeg hij daarvoor? Niet Henk, niet Roderick, maar Bart Vos. 'Maak een huiskamer zoals jij vindt dat het moet,' zei Jan tegen de jongste telg van de ontwerpende familie. 'Doe wat je wil.' Bart, die tot dan toe altijd als (binnenhuis)architect had gewerkt, ontwierp een bank, een fauteuil en een kast voor de nieuwe lijn, die qua detail, vorm, afwerking en uitstraling de top van de markt raakt. 'Het was spannend,' zegt hij. 'In het vliegtuig naar Milaan, waar Verden gepresenteerd werd, had ik vreselijke pijn in mijn buik. Wat was ik opgelucht toen de reacties enthousiast waren.'

De vraag of de druk om vader en broer te evenaren, groot was, wuift hij weg. 'Daar was ik niet mee bezig. Ik spreek een heel andere taal. Ik kan niet wat Ro kan, ik kan niet wat mijn vader kan en zij kunnen niet wat ik kan.' Z'n broer beaamt dat: 'Je ziet aan Barts producten dat ze gemaakt zijn door een architect. Vooral die kast vind ik fantastisch, het is bijna een gebouw.'

ONVOORSPELBAAR

Tegelijk met Verden presenteerde Linteloo ook een nieuw ontwerp van Roderick Vos, de draaibare boekenmolen Nureyev. 'Jan vroeg me een boekenkast te ontwerpen,' begint Roderick. 'Wat voor boekenkast, dat mocht ik zelf bedenken. Dus begon ik te tekenen. En na te denken. Ik ben het concept boekenkast anders gaan bekijken. Niet als een module die tegen de wand staat, maar als object waar je je herinneringen in stopt.' Het gebeurt maar zelden dat Jan Roderick een doelgerichte opdracht geeft. Meestal zegt hij: >

maak maar iets moois. 'Ik denk dat hij daarom graag met me werkt,' peinst Roderick. 'Omdat ik onvoorspelbaar ben, een ongeleid projectiel. Ik ben niet de makkelijkste, maar onze samenwerking levert altijd iets goeds op. Ik kijk naar zijn collectie en denk: wat heeft hij nog nodig? Dat bespreek ik niet eens met hem, ik ga gewoon aan de slag. Op dit moment ben ik met iets nieuws bezig voor Jan, waarvan hij zelf niet eens af weet. Dat leest hij nu in ELLE Wonen.' Jan te Lintelo vindt Henk, Roderick en Bart niet veel op elkaar lijken, niet als personen en niet als ontwerpers. 'Henk en ik overleggen. Terwijl Roderick, die moet je niet sturen. Die komt zelf met iets en dan is het meestal iets goeds. Hij is wat decoratiever dan zijn broer, hij zit enorm op het detail en gaat heel diep. Bart heeft een veel architectonischer benadering. Dat is leuk om te zien.'

FAMILY TIES

Ook al lijken ze niet veel op elkaar, het blijft frappant dat één familie zoveel ontwerpers voortbrengt, wat al begon bij Henks overgrootvader. Brengen ze elkaar op het idee, of is het een kwestie van aangeboren talent? Roderick: 'Als ik geadopteerd zou zijn en in een andere omgeving opgegroeid, dan nog was ik ontwerper geworden.' Hetzelfde geldt waarschijnlijk voor Bart. Voorbeeldje: op twaalfjarige leeftijd koos hij niet voor de middelbare school met het beste lesprogramma, maar voor de school met het bijzondere, oude gebouw, met mooie oude deuren. 'Hij had groot gelijk,' vindt zijn vader. 'We hebben altijd gesprekken gehad over vorm, toen de kinderen klein waren al. Mijn vrouw sloeg dan weleens met de vuist op tafel. En nú wil ik het eens over iets anders hebben, zei ze dan.'

Het werken in een familiebedrijf is niet altijd makkelijk. Roderick vond het op een gegeven moment te complex, alles was te verweven met elkaar. 'Op iedere verjaardag ging het erover. Ik wilde afstand. Sinds ik eruit ben gestapt, functioneer ik stukken beter als ontwerper.'

Maar, nog laten vader en zoons elkaar altijd zien waar ze mee bezig zijn. 'Ze vragen me nooit om advies,' vertelt Henk, 'maar ze laten me wel altijd zien wat ze doen, en meestal kan ik niets meer doen dan ze bewonderen om hoe ze het doen.' Lintelo, Zeist, 030-2122112, www.lintelo.nl.

Enkele ontwerpen van Roderick Vos voor Lintelo, van boven af: eettafel Popov, draaibare boekenkast Nureyev, h 1,85 m, waarvoor Roderick zich liet inspireren door de posterzuilen die je in steden als Barcelona ziet en die aansluit op tafel Popov, die hij eerder voor Lintelo ontwierp, eetstoeltje Tulipani, lage (bijzet)tafels Shu.

